

Prima instanță - Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. : V. Nichitenco)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

Î N C H E I E R E

3 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Veronica Balașa,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veronica Balașa
împotriva lui Gheorghe Balașa, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecție a Familiei Ungheni privind decăderea din drepturile părintești,
împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Veronica Balașa și menținută hotărârea din 18 iulie 2018
a Judecătoriei Căușeni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 13 septembrie 2017, Veronica Balașa s-a adresat în instanța de judecată, cu
cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Balașa, intervenient accesoriu
Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni privind decăderea lui Balașa
Gheorghe din drepturile părintești asupra copilului minor XXX și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că a fost căsătorită cu Balașa
Gheorghe până la 10 martie 2010.

Din căsătorie, soții Balașa au un copil minor comun, XXX, născut la YYY, care se
află la întreținerea și educația Veronicăi Balașa.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 10 martie 2010, căsătoria dintre Balașa
Gheorghe și Balașa Veronica a fost desfăcută, fiind stabilit domiciliul copilului minor
XXX cu mama acestuia, Balașa Veronica.

După desfacerea căsătoriei, Balașa Gheorghe a manifestat atitudine neglijentă și
indolentă față de creșterea și educarea copilului minor, sarcina respectivă revenind în
exclusivitate reclamantei.

Reclamanta a indicat că Gheorghe Balașa achită pensia de întreținere a copilului
minor stabilită prin hotărâre judecătorească, dar, în afara de acesta nu mai contribuie cu
nimic la întreținerea și educația copilului minor.

De la vârsta de 2 ani, Gheorghe Balașa nu și-a vizitat copilul niciodată acasă sau la
grădiniță și nici nu l-a telefonat să-l felicite cu ziua de naștere. Pensia de întreținere o

achită doar din considerentul că îi este frică să nu i se aplice interdicție de părăsire a țării. Gheorghe Balașa creează impedimente atunci când i se solicită să dea acordul pentru ca copilul să meargă peste hotare la mare, tratament, adică, în opinia reclamantei, abuzează de drepturile sale în detrimentul drepturilor și intereselor copilului.

Reclamanta a menționat că separarea copilului de unul dintre părinți este o problemă deosebit de complicată, multiaspectuală, cu diverse repercusiuni și influențe psihologice, sociale și juridice. Astfel, este evident că, în cazul apariției a unor atare situații, pe prim plan, se cere a fi pus interesul superior al copilului.

Veronica Balașa a solicitat decăderea lui Gheorghe Balașa din drepturile părintești așa cum, pârâtul se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor părintești, sarcina aceasta revenind în exclusivitate Veronicăi Balașa.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni, sediul Central din 18 iulie 2018, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Veronica Balașa împotriva lui Gheorghe Balașa, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ungheni privind decăderea din drepturile părintești lui Balașa Gheorghe din drepturile părintești asupra copilului minor XXX.

Pentru a hotărî astfel instanța a constatat că, poziția reclamantei precum că Balașa Gheorghe nu participă la întreținerea și educația copilului minor, se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, nu s-au adevărat în cadrul examinării cauzei în fond or, însăși Veronica Balașa a confirmat că Balașa Gheorghe achită pensia de întreținere a copilului minor.

La caz, nu este incident nici temeiul de decădere din drepturile părintești prevăzut la art. 67 lit. h) din Codul Familiei, reclamanta nu a indicat nici un argument plauzibil de natură să confirme că interesele copilului minor cer decăderea lui Balașa Gheorghe din drepturile părintești.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 24 iulie 2018, Veronica Balașa a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Căușeni, sediul Central din 18 iulie 2018, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă să fie admisă.

Prin decizia din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Veronica Balașa și menținută hotărârea 18 iulie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

La 14 februarie 2019, Veronica Balașa a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 18 iulie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția ierarhic inferioare, fiind adoptate cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, concluziile instanței de apel expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurentul a invocat că probele prezentate în cadrul examinării cauzei au fost interpretate eronat de către instanțele investite cu judecarea fondului, iar decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

În opinia recurentului la examinarea cauzei în fond nu au fost stabilite pe deplin circumstanțele importante pentru judecarea corectă a cauzei, iar concluziile instanțelor investite cu judecarea fondului sunt neîntemeiate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 decembrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 14 februarie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Veronica Balașa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Veronica Balașa.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari